

[Mose Hansen.]

bare 25 pct. ville forholdet have været det, at det ikke som nu var landbruget, der skulle bede samfundet om forståelse og ligestilling, men derimod regering og samfund, der ville komme til landbruget og spørge, hvad der dog var i vejen. Den nedgang på ca. en milliard kroner i eksportindtægten, som en sådan aktion ville medføre, ville nemlig bevirke en væsentlig nedgang i industriproduktionen og dermed arbejdsløshed. Og hvis landbruget ikke nu får rimelige vilkår, så det kan betale omkostningerne ved eksportproduktionens opretholdelse, vil følgerne som lige nævnt blive faldende industriproduktion, dalende beskæftigelse, og de gode tider vil for alvor være blevet dårlige. Sådan er problemernes rette sammenhæng, og det bør alle ansvarlige kredse, ikke mindst landets regering, erkende og handle efter.

Mit parti kan ikke stemme for lovforslaget og de foreliggende ændringsforslag — for det første fordi det er en til dels af fagforeninger og andre kredse uden for folketinget politisk bestemt særordning for landbruget, som nødvendigvis vil blive efterfulgt af nye særordninger og offentlige debatter om landbrugets forhold, efterhånden som pristalsskruen igen forrykker forholdet mellem landbrugets indtægtsmuligheder og omkostningsniveau, for det andet fordi beløbsrammen på 200 mill. kr. ikke løser landbrugets problemer, men kun er en narresut, der vil give anledning til forhånelse af landbruget som et tilbagegangs-erhverv, der skal have socialhjælp, og for det tredje fordi en gennemførelse af lovforslaget vil betyde nye prisstigninger og, som det har vist sig, ganske urimelige og uopfyldelige lønkrav med nye omkostningsstigninger til følge, hvorved landbruget som allerede nævnt kommer fra asken i ilden og landets hele økonomiske situation vil blive yderligere forværret.

I stedet for denne narresut til 200 mill. kr. kunne man yde landbruget retfærdighed uden de tidligere nævnte alvorlige konsekvenser ved at ophæve landbrugets faste skatter, som i 1961-62 androg 234 mill. kr. Det er et kontant beløb, som man kan tage og føle på, ikke noget svævende. Den egentlige årsag til landbrugets økonomiske vanskeligheder og for øvrigt hele landets økonomisk

uholdbare stilling er det stadig stigende omkostningsniveau, og derfor mener vi, at tiden nu er inde til, at regeringen modigt griber om ondets rod og bringer omkostningsstigningerne til standsning.

Selv om vi under normale forhold principielt er stærkt modstander af enhver form for statsindgreb, finder vi i dag situationen så uholdbar og ekstraordinær, at vi vil tillade os at fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen, idet vi stærkt understreger, at de af os foreslåede forholdsregler kun bliver af midlertidig karakter:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag om pris-, løn- og avancementstop med øjeblikkelig virkning, gældende i 2 år eller indtil 6 måneder efter Danmarks eventuelle indtræden i det europæiske fællesmarked, samt forslag om ophævelse af landbrugets faste skatter fra kommende finansårs begyndelse,

går tinget over til næste dag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Hans Rasmussen: Når man foretog en udsættelse af anden behandling af lovforslaget om ændring af lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. til her i slutningen af august måned, var vel meningen den at give lovforslaget en forstandig form, som også kunne danne udgangspunkt for et rimeligt grundlag for en midlertidig hjælp til landbruget. Jeg synes, at de betragtninger, som det ærede medlem hr. Mose Hansen fremsatte her, var ganske fejlagtige, de var ikke parallelle med sandheden, det var en tale, som ikke vil kunne stå for en nøjere vurdering. Jeg vil gerne heroverfor minde om, at vi i foråret 1961 gennemførte en omfattende støttelovgivning netop til fordel for landbruget. Ifølge den økonomiske årsoversigt, som medlemmerne af det høje ting med stor opmærksomhed har taget i anvendelse, opnåede landbruget en samlet indkomstforbedring på op imod 500 mill. kr. Lægges hertil kornordningen, den frivillige rapsordning samt det mangeårige stats-